

ת"פ 59039/12/17 - מדינת ישראל נגד מוסא אל קדאימה

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 59039-12-17 מדינת ישראל נ' אל קדאימה

בפני
בעניין: כבוד השופט הישום אבו שחאדה
- מדינת ישראל
ע"י עוה"ד נתיאה פיצחזה

נגד
- מוסא אל קדאימה
ע"י עוה"ד עבד נבולסי

ג ז ר ד ין

כתב האישום והכרעת הדין

1. על פי עובדות כתב האישום, ביום 18.5.16 בשעה 16:45 או בסמוך לכך, במהלך תצפית על מתחם מגורים מסוים בתחומי העיר לוד, הבחינו השוטר גבריאל קוינט (להלן: **השוטר גבריאל**) והשוטר פבל אולשנצקי (להלן: **השוטר פבל**) בנאשם נוהג ברכב שנושא לוחית רישוי 14-752-10 (להלן: **הרכב**), כאשר הוא יוצא מתוך המתחם. הנאשם נהג ברכב במשך מספר דקות בהיותו תחת השפעת סמים עד אשר השוטרים סימנו לו לעצור.
2. השוטרים ניגשו לרכב ושאלו את הנאשם לשמו והוא הציג את עצמו בכזב בשמו של אחיו, סלמן אלקדאימה. השוטרים בדקו את זהותו במסוף והבחינו שהתמונה של סלמן אלקדאימה אינה תואמת את מראהו של הנאשם.
3. השוטרים ביקשו מהנאשם לצאת מהרכב ולהוציא את תכולת כיסיו. הנאשם הוציא מהכיס קופסת סיגריות ונתן אותה לשוטר גבריאל. השוטר גבריאל תפס באותה קופסא שקית ובה חומר מסוג חשיש במשקל 0.3434 גרם נטו.
4. השוטרים הודיעו לנאשם שהוא מעוכב לחקירה ובתגובה החל הנאשם לקלל את השוטרים ולהניף את ידיו ורגליו באוויר. בתגובה, הזעיקו השוטרים גיבוי למקום. בהמשך, הגיע למקום השוטר תומר ברק (להלן: **השוטר תומר**) והעביר את הנאשם לרכב אחר במטרה להעבירו לתחנת המשטרה. עם כניסתו

של הנאשם לרכב, נגח הנאשם באפו של השוטר תומר וכתוצאה מכך נגרם לו דימום באף.

5. לאחר שמיעת הראיות, הנאשם זוכה מהעבירה של ניסיון להשמדת ראיה שיוחסה לו בכתב האישום והורשע בביצוע של העבירות הבאות:

א. החזקת סם לצריכה עצמית לפי סעיף 7(א) יחד עם סעיף 7(ג) סיפא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] התשל"ג - 1973.

ב. תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו לפי סעיף 273 לחוק העונשין התשל"ז - 1977 (להלן: **חוק העונשין**).

ג. נהיגה ברכב בשכרות על פי סעיף 62(3) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] התשכ"א - 1961 (להלן: **פקודת התעבורה**).

ד. התחזות לאדם אחר לפי סעיף 441 לחוק העונשין.

עבר פלילי

6. לחובתו של הנאשם הרשעה אחת מבית משפט השלום בקריית שמונה מיום 21.12.15 בגין עבירה של החזקת סם לצריכה עצמית ונדון לעונשים הבאים:

א. ראשית, 3 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך שנה החל מיום 21.12.15, לא יעבור על כל עבירה על פי פקודת הסמים המסוכנים. יש לציין שלאור העובדה שבתיק הנוכחי שבפניי כיום העבירה של החזקת סם לצריכה עצמית בוצעה ביום 18.5.16, הרי שהמאסר על תנאי האמור הוא בר הפעלה.

ב. שנית, פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך חודש והתנאי הוא אם יעבור תוך תקופה של שנה מיום 21.12.15 עבירה על פי פקודת הסמים המסוכנים. לאור העובדה שבתיק הנוכחי שבפניי כיום, בוצעה עבירה של החזקת סם לצריכה עצמית ביום 18.5.16, הרי שהתנאי האמור גם הוא בר הפעלה.

עבר פלילי בעבירת תעבורה

7. המאשימה הגישה את "תדפיס מידע פלילי" לגבי עברו של הנאשם בעבירות תעבורה (ת/20) (להלן: **התדפיס**). התדפיס כולל מספר הרשעות, אך ההרשעה שרלוונטית לענייננו, היא של בית משפט השלום

לתעבורה בפתח תקווה במסגרת תיק מספר 6425-05-15 (להלן: **תיק התעבורה**). גזר הדין בתיק התעבורה ניתן ביום 24.3.16. בתדפיס מופיע שהנאשם הורשע בביצוע עבירה של נהיגה תחת השפעת אלכוהול בניגוד לסעיף 62(3) לפקודת התעבורה ובניגוד לסעיפים 169ב(א) ו-26(2) לתקנות התעבורה, התשכ"א - 1961.

8. המאשימה הגישה את העתק גזר הדין שניתן בתיק התעבורה מתוך מאגר המידע של אתר "נבו" (ת/21). מעיון באותו פרוטוקול לא ניתן לדעת באיזו עבירה הורשע הנאשם. לכן, בדקתי מיוזמתי את הפרוטוקול המקורי באמצעות מערכת "נט המשפט" והתברר שהמידע שמופיע בתדפיס הוא לא מדויק ואינו משקף את תוכנו של הפרוטוקול מיום 24.3.16 בתיק התעבורה.

על כן, הנני מורה על סריקת כתב האישום המתוקן בתיק התעבורה וגם את הפרוטוקול של תיק התעבורה מיום 24.3.16 כפי שהודפסו מתוך מערכת "נט המשפט" ומסמכים אלה יסומנו כ-ת/22.

9. מעיון בכתב האישום המתוקן בתיק התעבורה עולה שהעבירה המקורית שיוחסה לנאשם שם הייתה נהיגה בשכרות לפי סעיף 62(3) לפקודת התעבורה. מעיון בפרוטוקול המקורי של תיק התעבורה מיום 24.3.16 (ת/22), עולה שהצדדים הגיעו להסדר טיעון לפיו העבירה של נהיגה בשכרות לפי סעיף 62(3) לפקודת התעבורה נמחקה והנאשם הורשע בעבירה אחרת והיא נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים לפי תקנה 26(2) לתקנות התעבורה. לכן, על המאשימה לפעול לתיקון התדפיס, קרי תיקון מאגר המידע המשטרתי בתחום התעבורה בנוגע להרשעה האמורה של הנאשם, בהתאם.

10. יתר על כן, בגזר הדין של בית המשפט השלום לתעבורה בפתח תקווה, הושתו על הנאשם העונשים הבאים:

א. ראשית, 4 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור עבירה של נהיגה בשכרות או נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים. אציין שלאור הרשעתו של הנאשם בתיק הנוכחי שבפני כיום בעבירה של נהיגה בשכרות, הרי שהמאסר על תנאי האמור, הוא בר הפעלה במקרה שבפני.

ב. שנית, בגזר הדין נאמר שיושתו עליו "3 חודשי פסילה על תנאי למשך 3 שנים". הא ותו לא. לא הוסבר בגוף גזר הדין מה העבירה שמפעילה את אותו תנאי. בנסיבות אלה, ברור שאותה פסילה על תנאי היא חסרת משמעות ולא ניתן להפעילה בתיק שבפני, וגם לא באף תיק אחר.

טענות הצדדים לעונש

11. המאשימה טענה שמתחם העונש ההולם לגבי מכלול העבירות שבהן הורשע הנאשם ונסיבות ביצוען,

נע בין 10 ועד 24 חודשי מאסר בפועל, בצירוף מאסר מותנה, פסילה על תנאי של רישיון הנהיגה, פסילה בפועל וקנס כספי.

12. ההגנה טענה שהרישום הפלילי של הנאשם איננו מכביד. בנוסף, טענה שהנאשם נשוי ואב לחמישה ילדים ולא עבד במשך תקופה ממושכת וזאת לאור משבר התפשטות נגיף הקורונה ורק לאחרונה מצא מקום עבודה. לכן, ההגנה טענה שיש להאריך את המאסרים על תנאי ולהורות על קבלת חוות דעת של הממונה על עבודות שירות בדבר התאמתו של הנאשם לבצע עבודות שירות.

פסילת מינימום של רישיון הנהיגה ומאסר מינימום

13. סעיף 39א לפקודת התעבורה קובע כדלקמן:

"הורשע אדם על עבירה כאמור בסעיף 62(3) דינו - בנוסף לכל עונש אחר - פסילה מלקבל או מהחזיק רישיון נהיגה לתקופה שלא תפחת משנתיים, ואם כבר הורשע על עבירה זו בשנה שקדמה לאותה עבירה - פסילה לתקופה שלא תפחת מארבע שנים; אולם רשאי בית המשפט, בנסיבות מיוחדות שיפרש בפסק הדין, להורות על פסילה לתקופה קצרה יותר".

14. במקרה שבפני, הנאשם הורשע בביצוע עבירה של נהיגה בשכרות לפי סעיף 62(3) לפקודת התעבורה. לפיכך, לפי סעיף 39א רישא לפקודת התעבורה, יש להשית עליו תקופת פסילה שלא תפחת משנתיים, אלא אם כן מתקיימות נסיבות מיוחדות שמצדיקות פסילה לתקופה קצרה יותר.

15. במקרה שבפני, לא התרשמתי שקיימות נסיבות מיוחדות שמצדיקות פסילה לתקופה קצרה יותר משנתיים. הנאשם ביצע את העבירות מושא כתב האישום שעניינן החזקת סם ונהיגה בשכרות, שישה חודשים לאחר הרשעתו בעבירת סמים בבית משפט השלום בקריית שמונה וכן שלושה חודשים לאחר הרשעתו בעבירה של נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים בבית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה. די בפרק הזמן הקצר שחלף על מנת לקבוע שאין נסיבות מיוחדות שמצדיקות חריגה מתקופת הפסילה המינימאלית של שנתיים.

16. בנוסף, סעיף 63 לפקודת התעבורה קובע שמי שעובר עבירה לפי סעיף 62(3) דינו מאסר 3 שנים אך לא פחות מחודש ימים. לבית המשפט נתונה סמכות שלא לפסוק תקופת מאסר מינימום של חודש אם ראה שנסיבות העבירה מחייבות זאת. גם כאן, לא התרשמתי שקיימות אצל הנאשם נסיבות מיוחדות שמצדיקות סטייה מעונש מאסר חובה של חודש. בכל מקרה, יוזכר שאותו עונש מינימום יכול להיות גם על תנאי.

מתחם העונש ההולם

17. למדיניות הענישה הנוהגת בעבירה של נהיגה בשכרות, אפנה לפסיקה שלהלן של בית המשפט העליון:

א. רע"פ 4389/12 **סצקו נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (6.6.12). באותו עניין המבקש הורשע בעבירה של נהיגה בשכרות לפי סעיף 32(3) לפקודת התעבורה, נהיגה ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח וכן נהיגה בקלות ראש. בית משפט השלום לתעבורה השית עליו פסילה בפועל של רישיון הנהיגה לתקופה של שלושים חודשים, פסילה על תנאי וקנס בסך 4,000 ₪. בכל מקרה, לא הושת עליו מאסר על תנאי וגם לא מאסר בפועל. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה וכן נדחתה בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון.

ב. רע"פ 9197/12 **שחר נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (30.12.12). במקרה זה המבקש הורשע ע"י בית המשפט השלום לתעבורה בעבירה של נהיגה בשכרות לפי סעיף 32(3) לפקודת התעבורה ונהיגה ללא רישיון לפי סעיף 10 לפקודת התעבורה. המבקש נדון לפסילה בפועל לשלושים חודשים, פסילה על תנאי, התחייבות עצמית בסך 15,000 ₪ וכן קנס בסך 2,500 ₪. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה וכן נדחתה בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון.

ג. רע"פ 5801/07 **בנאי נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (17.10.07). במקרה זה המבקש הורשע בבית המשפט לתעבורה בתל אביב בגין עבירה של נהיגה בשכרות לפי סעיף 32(3) לפקודת התעבורה וכן עבירה של נהיגה ללא רישיון לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה. הושתו עליו 4 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, 24 חודשי פסילת רישיון, 4 חודשי פסילה על תנאי למשך 3 שנים וקנס בסך 3,000 ₪. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה וכן נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש לבית המשפט העליון.

ד. רע"פ 447/11 **נחמן נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (16.6.11). במקרה זה המבקש הגיע להסדר טיעון עם המאשימה בבית משפט לתעבורה שיושתו עליו 6 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות, מאסר מותנה, פסילת רישיון ל-18 חודשים, פסילה מותנית וקנס. כל זאת בשל הרשעתו בביצוע עבירה של נהיגה ללא רישיון וללא ביטוח וללא רישיון רכב. יובהר שלא הורשע בעבירת שכרות. בית משפט השלום לתעבורה, לעניין רכיב המאסר, דחה את ההסדר והשית עליו 6 חודשי מאסר בפועל. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה וכן נדחתה בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון.

18. למדיניות הענישה הנוהגת בעבירות של תקיפת שוטרים אפנה לפסיקה שלהלן של בית המשפט העליון:

א. רע"פ 6544/08 **ברדוגו נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (28.7.08). המבקש הועמד לדין בבית משפט השלום בחדרה בגין הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, העלבת עובד ציבור ותקיפת שוטר. על פי עובדות כתב האישום, בתוך תחנת המשטרה התנהג המבקש באופן פרוץ, לאחר שהחל, לצעוק, להעליב ולגדף מספר שוטרים שנכחו במקום. אחד השוטרים ניגש אליו וביקש ממנו להירגע. המבקש סירב לעזוב את התחנה והשוטר הודיע לו שאם לא יעזוב את שטח היומן יאלץ לעכב אותו. המבקש בתגובה לכך, התקרב לכיון השוטר, נופף בידיו ותוך כדי נפנוף בידיו הכניס את אצבעו לעינו של השוטר. המבקש נדון לשישה חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס בסך של 3,000 ₪. המבקש הגיש ערעור על חומרת העונש ובעוד שהמדינה הגישה ערעור על קולת העונש, כל צד על פי טענותיו. בית המשפט המחוזי בחיפה דחה את ערעורו של המבקש וקיבל את ערעור המדינה והשית עליו 15 חודשי מאסר בפועל. בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון נדחתה.

ב. רע"פ 1860/07 **נחמני נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (14.6.07). המבקש הועמד לדין בבית משפט השלום בקריות בגין עבירה של תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו, בעבירה של הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו. על פי עובדות כתב האישום, הנאשם היה בשטח השוק בחיפה וסירב להזדהות בפני שוטרים, סירב לפנות את רכבו משטח השוק, ובהמשך כאשר נאמר לו שהינו מעוכב ונדרש להתלוות לשוטרים, תקף שניים מהם באופן שבעט ופגע באחד מהם בבטנו, נשך שוטר אחר בידו ותקף שוטר שלישי שנחבל בידיו חבלות של ממש. בית משפט השלום גזר עליו 7 חודשי מאסר בפועל תוך הפעלת מאסר על תנאי שהיה תלוי ועומד כנגדו וזאת בחופף לעונש המאסר בפועל שהוטל עליו. ערעורו לבית המשפט המחוזי בחיפה נדחה וכך גם נדחתה בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון.

ג. רע"פ 2065/14 **אבו מדיגם נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (9.6.14). המבקש הורשע בביצוע עבירה של תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו. על פי עובדות כתב האישום, הגיע כח משטרה לביתו של המבקש על מנת לבצע חיפוש. במהלך עריכת החיפוש תקף הנאשם את אחד השוטרים בכך שדחף אותו בחזהו. שוטר אחר שהיה במקום עזר לשוטר הראשון להשתלט על המבקש, תוך שהוא בועט בשני השוטרים ובנוסף גם בשני שוטרים אחרים שהיו במקום. המבקש נדון לארבעה חודשי מאסר בפועל, ובנוסף הופעל מאסר על תנאי של 6 חודשים במצטבר, כך שסה"כ היה על המבקש לרצות 10 חודשי מאסר מאחורי סורג וברית. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה וכך גם נדחתה בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון.

ד. רע"פ 2222/13 **חיחאשוילי נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (2.5.13). המבקש הורשע בבית משפט שלום בגין ביצוע עבירות של תקיפת שוטר במילוי תפקידו והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. לפי עובדות כתב האישום, סירב המבקש לצאת מהרכב בו נסע, וזאת על אף בקשות חוזרות ונישנות של שוטר שנכח במקום. בשלב מסוים, נאות המבקש לצאת מהרכב, אלא שאז הוא הצמיד את פניו אל פני השוטר באופן מאיים וכשנשאל ע"י השוטר אם הוא שיכור, נשך המבקש את השוטר באפו. בנוסף, המבקש התנגד למעצרו ונופף בידיו לכל עבר. בית משפט

השלום, וזאת לאור עברו הפלילי של הנאשם, גזר עליו 4 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס בסך של 300 ₪ ופיצוי לשוטר שהותקף בסך של 3,000 ₪. ערעור שהגיש המבקש לבית משפט המחוזי נדחה וכן נדחתה בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון.

19. לאור כל האמור לעיל, הנני קובע כי מתחם העונש ההולם למכלול העבירות שבוצעו על ידי הנאשם במקרה שבפני, נע בין 7 ועד 18 חודשי מאסר בפועל, בצירוף מאסר על תנאי, פסילה בפועל של רישיון הנהיגה לכל הפחות ל-24 חודשים ועד 48 חודשים, פסילה על תנאי וכן קנס כספי שנע בין 5,000 ₪ ועד 15,000 ₪.

העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם

20. בעת קביעת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם, לקחתי בחשבון את הנתונים הבאים לקולא: היותו של הנאשם נשוי ואב לחמישה ילדים שפרנסתם עליו והשלכות המאסר על בני ביתו, לרבות אובדן מקום העבודה.

21. כמו כן, לקחתי בחשבון לחומרה את הנתונים הבאים: הרישום הפלילי של הנאשם בעבירות סמים והרישום התעבורתי בעבירה של נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים.

22. לעניין המאסרים המותנים שלחובתו של הנאשם, הרי שההלכה קובעת שיש להפעילם במצטבר, אלא אם כן, קיימות נסיבות חריגות שמצדיקות שלא לעשות כן (ע"פ 7907/14 ואזנה נ' **מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (22.2.15) בפסקאות 8 - 18 לפסק דינו של כבוד השופט מזוז; ע"פ 1552/15 **גואל נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (4.6.15) בפסקה 8 לפסק דינו של כבוד השופט פוגלמן). לא התרשמתי שקיימות נסיבות חריגות כלשהן ולכן המאסרים המותנים יופעלו במצטבר.

24. לאור כל האמור לעיל, הנני משית על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 7 חודשי מאסר בפועל.

ב. הנני מפעיל את המאסר המותנה של 4 חודשים שהושת על הנאשם בתיק מספר

6425-05-15 של בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה מיום 24.3.16.

ג. הנני מפעיל את המאסר המותנה של 3 חודשים שהושת על הנאשם בתיק מספר

15886-03-15 של בית משפט השלום בקריית שמונה מיום 21.12.15.

שני המאסרים המותנים האמורים יופעלו במצטבר לעונש של 7 חודשים שהושת על הנאשם. סה"כ ירצה הנאשם 14 חודשי מאסר בפועל.

ד. 4 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מיום שחרורו, הנאשם לא יבצע עבירת אלימות, או עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים, או עבירה של נהיגה בשכרות לפי סעיף 62(3) לפקודת התעבורה, או עבירה לפי סעיף 441 לחוק העונשין.

ה. הנני פוסל את הנאשם מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה וזאת לתקופה של 30 חודשים החל מיום שחרורו ממאסרו ובכפוף להפקדת הרישיון במזכירות בית המשפט.

ו. הנני מפעיל את תקופת הפסילה של רישיון הנהיגה לתקופה של חודש ימים שהושתה על הנאשם בת"פ 15886-03-15 של בית משפט השלום בקריית שמונה מיום 21.12.15, וזאת במצטבר לתקופת הפסילה שנקבעה.

רישיון הנהיגה של הנאשם נפסל בפועל בתיק הנוכחי לתקופה כוללת של 31 חודשים וזאת במצטבר לכל תקופת פסילה אחרת שניתנה בעניינו בכל תיק אחר או הליך אחר.

ז. הנני פוסל את הנאשם מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה ל- 12 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו, והתנאי הוא אם יעבור עבירה לפי סעיף 62(3) לפקודת התעבורה.

ח. הנאשם ישלם קנס בסך 6,000 ₪, או 15 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב- 10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים כאשר הראשון שבהם עד ליום 1.5.21 והיתרה ב- 1 לכל חודש שלאחריו. היה ואחד התשלומים לא ישולם במועד, אזי יעמוד מלוא סכום הקנס לפירעון מיד.

ניתן בזאת צו להשמדת הסמים שנתפסו.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ז אדר תשפ"א, 11 מרץ 2021, במעמד הצדדים.

